

РЕШЕНИЕ

№ 28054

гр. София, 23.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 14.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **9572** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на „ГБС-ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД, с ЕИК[ЕИК] срещу РА № Р-29002923000187-091-001/19.06.2023г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ (ГДО) - С., потвърден с Решение № 1278/12.06.2023г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С..

Предмет:

С РА № Р-29002923000187-091-001/19.06.2023г. са направени корекции на декларираните резултати по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ и Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ и са установени задължения за внасяне по ЗДДС общо в размер на 312 535,46 лв. и лихви в размер на 83 480,49 лв. и задължения за корпоративен данък общо в размер на 150 451,58 лв. и лихви в размер на 28 459,43 лв.

Становища на страните:

Жалбоподателя „ГБС-ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД оспорва задълженията по ЗДДС и ЗКПО, като по отношение на правото на данъчен кредит, счита, че ненамирането на декларирания адрес на доставчика не представлява основание да се откаже. Излага подробни аргументи по доставчици и доказателства за доставките от тях. В съдебно заседание се представлява от адвокати Г. и К., които поддържат искане жалбата да бъде уважена по съображения в нея, като при постановяване на решението съдът да има предвид, че част от доказателствата, на които се позовава са представени в ревизионното производство и доказват възможността за реално осъществяване на доставки, за възникване правото на ДДС и упражняване на разход по корпоративен данък. Намира, че отношенията с клиентите са

неотнормими към спора. Включително и допълнително представените доказателства не опровергават тезата, че става въпрос за действително осъществени доставки, по които се следва право на данъчен кредит, както и за незаконосъобразно увеличение на финансовия резултат, в частта по ЗКПО. Претендира разноски, представя списък и твърди, че е представено платежно нареждане.

Отвeтникът Директора на Дирекция „ОДОП“-С., представляван от юрисконсулт М., иска съдът да отхвърли жалбата и да постанови решение, с което да потвърди акта. Счита, че в хода на съдебното производство не са ангажирани доказателства, различни от тези, направени в хода на ревизията. Поддържа мотивите в постановеното от него решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. По отношение доказване на разноски отбелязва, че плащането по банков път следва да се докаже с извлечение от банкова сметка. Представя писмени бележки с подробни съображения.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното: Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-29002923000187-020-001/ 13.01.2023 г., е възложено извършването на ревизия на „ГБС-ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД с ЕИК[ЕИК] за установяване на задълженията за ДДС за периодите от 01.01.2020г. до 31.12.2021г. и задълженията за корпоративен данък за периодите от 01.01.2020г. до 31.12.2021г. Заповедта е връчена на 18.01.2023 г., по реда на чл. 29, ал.4 от ДОПК, броен оттогава тримесечен срок за извършване на ревизията изтича на 18.04.2023г., като е продължен до 18.05.2023 г. със заповед №Р-29002923000187-020-002/11.04.2023г. Всички заповеди по хода на ревизионното производство са издадени от М. В. С. - началник на сектор при ТД на НАП ГДО, съгласно Заповед №ГДО-59/27.03.2023 г. на директора на ТД на НАП ГДО.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-29002923000187-092-001/01.06.2023 г., връчен на 01.06.2023 г. Срещу констатациите на РД не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-29002923000187-091-001/19.06.2023 г., издаден от М. В. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП ГДО – орган, възложил ревизията, и А. В. Т., на длъжност главен инспектор при ТД на НАП ГДО – ръководител на ревизията. РА е връчен на 19.06.2023 г.

РА е обжалван по административен ред, като е потвърден от ответника с решение № 1278/05.09.2023г.

Последвала е жалбата до съда. В хода на съдебното производство не са събирани нови доказателства, при разпределена от съда с определение на

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, който е бил оспорен по административен ред и потвърден, подлежи на обжалване пред съда. Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК.

Разгледана по същество, съдът намира следното по жалбата:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА. Тази преценка включва дали РА е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и в случая е както следва:

Обжалваният в настоящото производство РА е издаден от компетентни органи по приходите съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК - М. В. С., и.д. длъжността началник на сектор към отдел „Контрол“ при ТД на НАП ГДО- орган, възложил ревизията, упълномощена за това със заповед

№ ГДО-31/13.03.2018г. на директора на ТД на НАП „ГДО“ на основание чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК и чл.11, ал.3 във вр. с ал.1, т.4 от ЗНАП и А. В. Т., на длъжност главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията.

РА, РД, ЗВР и изменящата я заповед са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закон за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени доказателства, приобщени към делото, които не са оспорени. Удостоверенията, издадени от доставчика на удостоверителни услуги, са със съдържанието по чл. 24, ал. 1 ЗЕДЕП и обосновават извод, че посочените електронни документи са издадени от посочените в тях органи по приходите и са подписани от тях с КЕП, по отношение на който в ал. 4 на чл. 13 ЗЕДЕП е въведена фикция за саморъчен подпис.

Спазена е предписаната от чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по чл. 120, ал. 3 ДОПК със съответните реквизити по чл. 120, ал.1, пр.2, т. 1–8 ДОПК; съдържат се мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна установените задължения по ЗДДС и ЗКПО и лихвите по чл. 175, ал. 1 ДОПК.

Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези по приложения към него РД, съставляващ съгласно чл. 120, ал. 2, изр. 1 от ДОПК неразделна негова част.

Не се констатираха съществени процесуални нарушения, които да обосноват незаконосъобразност на РА на процесуално основание. Ревизията е надлежно възложена и проведена, без да са допуснати съществени нарушения на процедурата, които да засегнат правото на защита на жалбоподателя и обективното установяване на данъчните му задължения.

По отношение спазването на материалния закон съдът обсъжда фактическите констатации на органите по приходите, доказателствата по преписката и към жалбата, становищата на страните и формира правните си изводи, както следва:

I. По ЗДДС

Задълженията по ЗДДС са установени вследствие на отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури от доставчиците „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

1. През данъчни периоди м. 02.2020 г., м. 03.2020 г., м. 04.2020 г., м. 05.2020 г., м. 06.2020 г., м. 07.2020 г., м. 08.2020 г., м. 09.2020 г., м. 10.2020 г., м. 11.2020 г., м. 12.2020 г., м. 03.2021 г. и м. 07.2021 г. е отказан данъчен кредит общо в размер на 82 526,74 лв. по 62 фактури и едно дебитно известие, издадени от „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД. Спорните фактури са за авансови плащания и за извършени СМР по протокол. Описани са подробно на стр.11 от РД, л.90 по делото.

С Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/, е установено, че „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД не се намира и не може да бъде открито на адреса за кореспонденция. По реда на чл. 32 от ДОПК е връчено искането за представяне на документи, адресирано до „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД. Проверяваното лице не е представило никакви документи и писмени обяснения в отговор на връченото му искане.

Ревизията е присъединила доказателства, събрани в хода на извършена ревизия на „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД, приключила с издаване на РА на този доставчик. Процесните фактури са отразени в дневниците продажби на проверяваното дружество. Проверката на доставчика установява, че до 21.04.2020г. „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД няма и не е имало назначени лица. В периода 21.04.2020г. -01.01.2022г. е имало общо 16 лица на трудови договори, които са били измежду 2 и 8 в различните периоди. Според ревизиращите органи дружеството не е разполагало

с достатъчно персонал за извършване на доставките. Няма данни и за подадени справки по чл.73, ал.1 от ЗДДФЛ

От ревизираното лице са представени копия от процесните 62 фактури и 1 дебитно известие, заедно с вписаните във фактурите договори от 22.01.2020 г., от 10.09.2020 г. и от 10.09.2020 г., протоколи за установяване и заплащане на СМР; декларация за липса на свързаност между „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД и ревизираното лице, извлечения за проведен инструктаж на работници на „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД, 2 броя разходни касови ордери /РКО/ и платежни нареждания. Ревизираното лице е посочило, че вече е предоставило част от исканите документите при предходно производство, в отговор на друго искане №П-29002920147825-040-002/04.11.2020г. Ревизиращите органи са констатирани, че тези доказателства представляват снимков материал на извършени СМР и извлечения от справочник за цените в строителството.

Ревизиращите органи са анализирани договорите (л.651-658 от Приложение 3 по делото), представени от ревизираното лице като основание за фактурите:

Договор от 22.01.2020г. между „ГБС ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД /наемател/ и „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД /наемодател/ с предмет в чл.1 наемодателят предоставя на наемателя за временно ползване и срещу възнаграждение техника със съответните екипи към нея за извършване на работи на обект: „Модернизация на път I-8 К. – П.В. Х. от км 15+500 до км.32+449,08 и етапни връзки“. Според чл. 2, наемната цена на наетата техника с обслужващите я екипи е приблизително 37 400,00 лв. без ДДС, съгласно Приложение №1 – Количествено-стойностна сметка, неразделна част от договора. На основание чл. 3, заплащането на изпълнените строителни работи ще се извършва, както следва: 1. Авансово плащане в размер на 20 % до 5 дни след подписване на договора, което се приспада пропорционално при плащане по т. 2. и 2. За изпълнените и приети работи с наетата техника и обслужващите я екипи, се извършва по фактически изпълнени количества и по единични цени, съгласно Приложение №1, въз основа на акт за установяване на извършени СМР, съставен между наемателя и наемодателя, двустранна сметка обр. 22 и данъчна фактура. Като неразделна част от договора са посочени: Приложение №1 - Количествено-стойностна сметка и Приложение №2 - Допълнително споразумение за съвместно осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, опазване на околната среда и социална отговорност. Видно от „Количествено-стойностната сметка“, видовете работи са: направа на кофра - без материал; полагане на бетон - без материал; полагане на армировка - без материал. Към договора на 22.01.2022г. е подписано допълнително споразумение за цялостно осигуряване на ЗБУТ на строителната площадка. Ревизиращите органи отбелязват, че този договор, както и допълнителното споразумение за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд към договора от 04.05.2020г. е подписан от Н. М. Н., като упълномощен представител на управителя Б. К. А., както и че Н. М. Н. се е подписал във всички приложени по преписката протоколи за установяване извършването и заплащане на натуралните видове СМР за представител на подизпълнителя „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД като технически ръководител, но не е представено пълномощно или друг документ, от който да се установи, че упълномощен. За Н. М. Н. е деклариран трудов договор от 21.04.2020 г. с „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД, което е след датата на договора от 22.01.2020 г. Към тази дата не е деклариран трудов договор, като за лицето не са подавани и декларации по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи от извънтрудови правоотношения. Освен това ревизиращите органи уточняват, че лицето, за което се сочи, че го е упълномощило - Б. К. А., никога не е била управител на „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД. В Търговския регистър за управител е вписана В. П. Х. - за периода от 26.07.2018 г. до 07.02.2019 г., а от 07.02.2019 г. - К. С. В.. Б. К. А. е посочена като съставител на годишния финансов отчет /ГФО/ в декларацията по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г. на „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД. В

декларациите по чл. 92 от ЗКПО за 2020 г. и 2021 г., като съставител на ГФО е посочен управителят К. С. В., който съгласно информационните масиви на НАП е работил като портиер на охранителна фирма.

Вторият договор от 04.05.2020 г., подписан между „ГБС ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД и „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД, е със същия предмет, като договора от 22.01.2020 г. - за наем на техника със съответните екипи към нея, за извършване на работи на обект: „Модернизация на път I-8 К. – П.В. Х. от км 15+500 до км.32+449,08 и етапни връзки“. Определена наемна цена от 55 541,11 лв. без ДДС съгласно Приложение №1 - Количествено-стойностна сметка подобектът е „Санитарни помещения“ и включват: конструктивна част – направа на кофраж (труд и материали), монтаж армировка (само труд), полагане на бетон с БП (само труд), направа на покривна конструкция (труд и материали); площадкова канализационна мрежа – разваляне на съществуваща настилка, изкоп с багер на транспорт, ръчен изкоп, натоварвана не излишните земни почви на камион, извозване на излишните земни почви на разтоварище и др.; сградна водопроводна инсталация – полипропиленови тръби PN16 с топлоизолация, смесителни батерии, душ, проточен бойлер и др.; сградна канализационна инсталация – доставка е монтаж Р.. Към договора на 04.05.2020. е подписано допълнително споразумение за цялостно осигуряване на ЗБУТ на строителната площадка.

В договора от 10.09.2020 г. „ГБС ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД и „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД отново се определят като наемател и наемодател. Съгласно чл. 1 от договора, наемателят „ГБС ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД възлага на наемодателя да изпълни със свои трудови ресурси определени видове работи, съгласно Приложение №1 – „Видове работи и работници – единични цени и норми“ за извършване на работи на обект: „Модернизация на път I-8 К. – П.В. Х. от км 15+500 до км. 32+449,08 и етапни връзки“. Стойността на договора е приблизително 20 000,00 лева без ДДС. Съгласно приложение №1, видовете работи са труд за ненормирана дейност 80,00 лв./ч. ден.

По данни на Агенцията по вписванията „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД не е извършвало дейност през 2018 г. Дружеството е публикувало ГФО за 2019 г. и 2020 г., но съгласно баланса към 31.12.2019 г. и към 31.12.2020 г., не притежава ДМА.

Ревизиращите органи са открили несъответствия в предмета на фактурите, договорите и протоколите. Предметът на доставките е описан във фактурите, като „извършено СМР, съгласно протокол“, договорите са с предмет наем на техника и строително монтажни работи, описаните в протоколите СМР са: „направа на кофраж“, „направа арматура“, „полагане на бетон“, „М. вибратор“, „М. агрегат“, „вложени човекодни“, „лепене на теракотни и фаянсови плочки“, „монтаж бетонови бордюри“ и др. подобни видове СМР. При така посочения предмет на протоколите, според ревизиращите органи не е ясно защо „ГБС - ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД и „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД са се определили в договорите като „наемател“ и „наемодател“ на техника със съответните екипи към нея.

Не са представени каквито и да било доказателства от които да следва, че „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД е разполагало със собствена или наета техника. Не са ангажирани и доказателства за използван персонал от „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД.

От „ГБС - ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД е представена извадка от „проведен инструктаж на работници“, в която, като работници на „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД, са описани лица, които никога не са били назначавани на трудови договори в това дружество. В РД са посочени декларираните трудови договори като двата трудови договора от 21.04.2020 г. са за длъжности „организатор група в строителството“ и „технически ръководител строителство“, а останалите трудови договори са за длъжности „общ работник строителство на сгради“ и

„технически сътрудник“. Посочено е, че за „назначените лица“ не са плащани дължимите данъци и осигурителни вноски. За голяма част от лицата от трудовите договори са подавани уведомления по чл. 62 от Кодекса на труда /КТ/ и от други дружества за периодите, през които са декларираните трудовите договори с „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД, като в някои случаи за едни и същи лица са декларираните различни длъжности, в различни населени места. „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД не е подавало справки по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения.

На „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС за периодите от 01.10.2019 г. до 31.05.2020 г., приключила с РА №Р-22221020006567-091-001/ 14.06.2021 г., с който са определени задължения „в особено големи размери“ – ДДС за внасяне в размер на 134 016,65 лв. и лихви към датата на РД - 17 651,70 лв. В хода на ревизията дружеството не е представило изискани оборотни ведомости, главни книги, извлечения на банкови сметки или други доказателства за плащане в брой. Не е представена информация за лицето, което води счетоводството. Не е установено водено редовно счетоводство. Установено е, че дружествата, сочени за доставчици на „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД, нямат необходимата кадрова и техническа обезпеченост за извършване на фактурираните строително-монтажни работи. Разгледани са и доставките, които „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД е фактурирало на „ГБС ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД в периодите м. 01.2022 г. – м. 05.2022 г. Не са установени реални доставки по фактурите, издадени от Х. Б. 81“ ЕООД, поради което е определена нулева данъчна основа по всички декларираните доставки, като данъкът по фактурите е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС.

Горното е мотивирало ревизиращите органи да направят заключение, както и за останалите по долу описани доставчици, че липсват доказателства за извършването на доставките от това дружество – издател на фактурите и е основание да се приеме, че по тези фактури не е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл.25, ал.2 от ЗДДС, т.е. не е налице доставка на стоки и услуги по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС от посоченото във фактурата лице. Оттам и при липсата на такова данъчно събитие според ревизиращите органи не е налице данъчен кредит по смисъла на чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС, за който да се упражни право на приспадане съгласно чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС по фактурите от дружеството.

Решаващият орган потвърждава РА в тази част като се позовава на това, че съвкупната преценка на наличния по преписката доказателствен материал обуславя извод за ползван данъчен кредит по фактури, доставчици, които не документират реално извършени доставки. Намира, че ангажираните доказателства са противоречиви, при насрещна проверка и в публичните регистри, не се установява осъществявана независима икономическа дейност, като този доставчик, а и другите два не притежават обекти, материална, кадрова и техническа обезпеченост на доставките, кадрови ресурс, което е индикация за наличие на документи с невярно съдържание и некоректно отразяване на стопанските операции, което вече е нарушение на Закона за счетоводството /ЗСч/. Отбелязва и че голяма част от фактурите са с предмет аванс по договор, като единствените доказателства за плащане са платежни нареждания, представени от ревизираното дружество, а от страна на издателите на фактурите, нито в хода на извършваните им ревизии, нито в хода на насрещните проверки са представени банкови извлечения, заверени от банката, които да обосноват плащането по законоустановения ред – чл. 305 от Търговския закон /ТЗ/, съгласно която разпоредба, когато плащането се извършва чрез задължаване и/или заверяване на сметка, то се смята за завършено със заверяване сметката на кредитора. В случая не е доказано постъпване на плащането в патримониума на кредитора, след като са изискани и не са представени банкови извлечения от страна на доставчика и приложима е разпоредбата на чл.

37, ал. 4 от ДОПК, което налага извод, че плащания не са извършени. Позовава се на делото „Ф.“ СЕС, С-234/11, т. 30 и 31, че правно релевантно обстоятелство за възникване на изискуемост на данъка в случай на аванс е реалността на доставката. Смята и че претендирането на право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от дружество, което не ангажира доказателства, касаещи спорните доставки и не притежава необходимия кадрови и технически ресурс за осъществяването им, представлява злоупотреба с право, чиято цел е неправомерно ползване на право на приспадане на данъчен кредит от страна на ревизирия субект, който ато получател по спорните фактури не е възможно да не знае, че те не документират реални доставки. По отношение на лицата, назначени при „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД се позовава на това, че са били назначавани в същите периоди, но по трудови правоотношения и в други дружества, поради което счита, че е невъзможно да са работили на осем часов работен ден едновременно при няколко работодатели, а видно от приложените протоколи за приемане на изпълнението, фактурираните услуги от „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД са многобройни и към други контрагенти, част от които са посочени в присъединения към преписката РА на този спорен доставчик. Другият аргумент, на който се позовава решаващият орган е, че обектът за който се сочат, че са ползвани услугите по фактурите от „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД е свързан с публично достъпна информация за обществена поръчка, възложена на жалбоподателя за модернизация на път I-8 „К. – п.в. Х.“ от км 15+500 до км 32+447.20 и етапни връзки. Решаващият орган се позовава на информацията за обществената поръчка и че „ГБС-ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД е подало оферта, съгласно която е посочило, че именно то ще изпълни предмета на поръчката, съгласно публичната информация е видно, че не се е посочил ползване на подизпълнители и наета техника от трети лица. Освен това, предвид изискванията на поръчката, жалбоподателят е доказал пред комисията по възлагане, че към датата на подаване на офертата разполага със собствен персонал и техника, за да изпълни поръчката, като е посочен съставът на екипите, механизация за изпълнение на различните видове работи по отделните позиции от О., както и съставът на екипите от работници за изпълнение на различните видове работи. Поради това решаващият орган е счел, че предвид възлагането на поръчката и сключване на договор по офертата на жалбоподателя с възложителя му, сключените по-късно договори за изпълнение на този предмет с чужд персонал и техника не следва да се кредитират в производството по РА и обжалването му, тъй като са в противоречие с поетите от „ГБС-ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД пред АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ ангажименти. Също така се позовава на това, че относно приемането на изпълнените работи е налице пропускателен режим на обекта с оглед на сигурността и физическата защита на площадката за изпълнение на СМ и поради това не може да се приеме за обосновано, че дружество, което не е заявено пред АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ и неговите работници и техника би могло да изпълнява СМР на обекта. Счита, че „ГБС-ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД не разполага с възможността да превъзлага по свое усмотрение изпълнението на каквито и да е СМР на обекта с предмет „Модернизация на път I-8 „К. – п.в. Х.“ от км 15+500 до км 32+447.20 и етапни връзки“, в това число осигуряването на здравословни и безопасни условия на труд, опазване на околната среда и социална отговорност“, подписано като допълнително споразумение към договора от 22.01.2020 г. не е фактически допустимо и възможно да бъде предмет на регулиране между „ГБС-ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД и „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД, тъй като вече е регулирано с държавната институция, стопанисваща пътя - АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“, счита, че споразумение с лице, което не разполага с правни основания да участва с техника и кадрови състав на този обект, се явява без основание.

Жалбоподателят се позовава на това, че при ревизията, присъединявайки РА на „ХРИСТОВА БИЛД“ ЕООД е установено, че дейността на дружеството е свързана с извършване на допълнителни строителни работи. Позовава се на представените от него доказателства за извършвани строително-монтажни работи и наем на техника по процесните фактури за периода м. 01- м. 05.2020 г., на разплащанията по сделките между дружествата, което се осъществявало по банков път, на протоколи обр. 19 относно установяване на извършването и заплащането на СМР, подписани от името на „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД в качеството му на изпълнител от Н. М. Н. - технически ръководител, в качеството му на упълномощен представител на дружеството, на останалите представени доказателства, на снимков материал на част от извършените СМР и извлечения от Справочник за цените в строителството, съгласно който са определени цените на СМР с „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД. Счита, че това, че лицето, подписало договорите - Н. М. Н., от лице, което не е вписано като управител, не може да е индичия за неизпълнение на възложената работа, доколкото е възможно да е наето по договор за управление, който не е вписан, но подчертава, че важното в случая е да се получат договорените услуги, като получаването е от изпълнителните директори на жалбоподателя. Това, че лицата, посочени като служители на „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД в предоставения от жалбоподателя проведен Инструктаж на работници на неговите обекти, никога не са били назначавани на трудови договори в това дружество, по скоро според жалбоподателя потвърждава извършената работа, а не обратното и че липсата на деклариранни трудови договори не води автоматично до извод за липса на кадрови капацитет, тъй като е обичайно в сферата на строителството да се работи на граждански договори, защото естеството на работата е такава, която позволява уговарянето на резултат. Позовава се на т. 39 от Решение от 06.09.2012 г. по дело C-324/11 Gabor Toth на СЕС и т. 50 от решение от 21.06.2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11 Mahageben & D., според които правото на приспадане на данъчен кредит не може да бъде отказано поради това, че доставчикът на строителни услуги не е декларирал наетите от него работници. Жалбоподателят обобщава в тази част, че от негова страна са представени многобройни и достатъчно доказателства, които водят до обоснован извод за реално осъществяване от страна на „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД доставки на услуги, документиран с 63 фактури в периода 27.01.2020 г. - 19.07.2021 г. Жалбоподателят оспорва наведения от решаващия орган аргумент за нереалност на доставките поради това, че е изпълнител на обществена поръчка и не е декларирал подизпълнители с контрааргументи, че договорите с „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД и „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД са договори за наем, а по смисъла на ЗОП, § 1, т. 5 от ДР договорът за подизпълнение е наименован и с легална дефиниция - възмезден писмен договор, сключен между изпълнителя и едно или повече лица, с предмет изпълнението на една или повече дейности от възложена обществена поръчка с обект строителство, доставка на стоки или предоставяне на услуги, като в т.34 е дадено легално определение и за „подизпълнител“ - трето лице, което е дало съгласие да изпълни определен дял от предмета на обществената поръчка, като неговото сключване е съгласно чл.66 от ЗОП. Представените и сключените договори обаче не са за подизпълнение, а са обикновени договори за наем, по чл. 228 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) като договор, с който наемодателят се задължава да предостави на наемателя една вещь за временно ползване, а наемателят - да му плати определена цена. В случая Г. ИС наема от двете дружества работници, за които е уговорена съответната цена и срок, т.е. в случая не е налице нарушение на условията на обществената поръчка. Същевременно посочва, че дори и да бяха нарушени условията по обществената поръчка, това по никакъв начин не води до извод за липса на доставка, като наличието на възмездна сделка, независимо, че може да е забранена от националния закон не води до нейната

недействителност за целите на данъка върху добавената стойност. Счита, че наемането на работници не противоречи нито на ЗОП, нито на подписания с А. договор РД-33-17 от 21.12.2018 г., с оглед на което използвания от решаващия орган мотив се явява несъстоятелен.

Съдът намира следното:

Правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите от доставчика „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД е отказано законосъобразно.

Преценени в тяхната съвкупност, фактите и обстоятелствата, установени при ревизията и при липса на опровергаването им в хода на съдебното производство с доказване от страна на жалбоподателя на реално осъществени доставки, мотивират съда да сподели изводите на ревизията и решаващия орган.

Безспорно, за да се признае право на приспадане на данъчен кредит следва да се касае за реална доставка, която фактурата, по която се претендира, да документира, и това следва от тълкуването на чл. 6, ал. 1, чл. 9, ал. 1, чл. 25, ал. 2 и ал. 6, чл. 68, т. 1 и чл. 69, ал. 2 от ЗДДС съвместно с пряко приложимите общностни норми - чл. 62, чл. 63, чл. 167 и чл. 168 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета. В този смисъл е и практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС). Така в т. 31 от Решение от 06.12.2012 г. по дело C-285/11 на СЕС се посочва, че за да се установи, че на основание доставки на стоки е налице правото на приспадане на данъчен кредит за съответното данъчнозадължено лице, е необходимо да се провери, дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани от лицето за извършване на облагаеми сделки. По – нататък в т. 32 се разяснява, че националният съд е задължен в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото, за да определи дали съответното дружество може да упражни право на приспадане на основание на споменатите доставки. Ако в резултат от тази преценка се установи, че разглежданите доставки са реално осъществени и впоследствие са били използвани за целите на облагаемите сделки на съответното данъчно задължено лице, по принцип правото на приспадане не би могло да му бъде отказано (т. 33). Изискването за наличие на реална доставка не е допълнително въведена формалност, а е предпоставка за възникване на данъчно събитие като предпоставка за дължимост на ДДС и съответно на право на приспадане на ДДС. Ето защо ако лицето установи реално осъществяване на доставките и изпълнение на останалите формални изисквания за признаване на данъчен кредит, оттам насетне може да му се откаже право на приспадане на данъчен кредит само при условие, че въз основа на обективни данни се установи, че данъчнозадълженото лице, което е получило стоките и услугите, основание за правото на приспадане, е знаело или е трябвало да знае, че с придобиването на тези стоки и услуги е участвало в сделка, която е част от измама с ДДС, извършена от доставчика или друг стопански субект, действащ нагоре или надолу по веригата от тези доставки или услуги (т. 40 от Решение от 06.12.2012 г. по дело C-285/11 на СЕС). Доказателствената тежест вече е за органите по приходите по арг. от т. 41 от посоченото решение на СЕС.

Съдът споделя разбирането, че формалното документиране на доставките не е достатъчно за признаване на данъчен кредит, когато съвкупността от факти създава обосновано съмнение в реалността на документираните доставки. Това съмнение произтича от едновременното наличие на следното:

1.1. Представените договори, както сам уточнява жалбоподателя, са обикновени договори за наем, дори ги правно квалифицира като такива по чл. 228 от ЗД за предоставяне на вещ за временно ползване срещу възнаграждение, именова страните като наемател и наемател, между които се предоставя за ползване техника със съответните екипи, докато издадените фактури и

съставените протоколи документиран СМР. Това несъответствие между предмета на договора и съдържанието на счетоводните документи не позволява да се установи какво е действителното правоотношение между страните (при положение, че доставчикът не е намерен и при проверката не представя нищо от своя страна) и поражда съмнение относно реалността на декларираните доставки. Не се доказва по един безспорен начин, че фактурираните услуги действително съответстват на договореното и реално извършено изпълнение

1.2. Касае се за фактури, при част от които предмет е авансово плащане – фактури 24/27.01.2020г., 25/30.01.2020г., 26/04.02.2020г., 27/12.02.2020г., 28/19.02.2020г., 29/26.02.2020г., 30/06.03.2020г., 32/12.03.2020г., 34/17.03.2020г., 36/25.03.2020г., 37/01.04.2020г., 44/12.05.2020г., 48/21.05.2020г., 50/28.06.2020г., 52/02.06.2020г., 54/08.06.2020г., 63/08.07.2020г., № 66/14.07.2020г. и т.н., от общо 62 фактури. Тоест авансовото плащане е предмет на доказване в случая, то е приравнено на доставка. Единствените доказателства за плащане, които са представени са платежните нареждания, предоставени от ревизираното дружество, като от страна на издателя на фактурите в хода на ревизията и проверките, не са представени банкови извлечения, заверени от банката, които да докажат получаване на плащанията от доставчика, както изисква чл.305 от ТЗ (плащането се смята за завършено със заверяване сметката на кредитора). Действително, не може да се вмени в отговорност на жалбоподателя това, че доставчикът му не е намерен при проверката и не представя доказателства, но това има последици при доказването и обективното установяване на данъчните задължения. Между търговци, каквито са жалбоподателят и доставчикът му, важи правилото, посочено от ревизиращите органи на чл. 305 от ТЗ, че плащането чрез банков превод се счита за извършено със заверяване на сметката на кредитора. Представените платежни нареждания установяват единствено нареждането на плащането от страна на жалбоподателя, но не и фактическото постъпване на сумата по сметката на доставчика. Съдът, с оглед оспорването от страна на органите по приходите, които не са успели да проверят сметките на доставчика, поради ненамирането му и непредставянето на доказателства, е указал на жалбоподателя доказателствената тежест за установяване на твърдените плащания по фактурите, в това число плащане на аванси по банков път, на доставчиците му. Т. доказателство не е ангажирано в процеса. Да, жалбоподателят няма достъп до счетоводството на доставчика, но е имал възможност да изиска удостоверение от собствената си банка, че плащането е изпълнено и сумата е постъпила, но не е предприел такова доказване.

1.3. Както се посочи, предметът на фактурите, извън тези с авансови плащания, са услуги, които са уговорени като наем – временно ползване и срещу възнаграждение техника със съответните екипи към нея за извършване на работи на обекти на жалбоподателят, който се явява наемател, но всъщност по начина, по който се твърдят изпълнени договорите – протоколите към фактурите, които документиран изпълненото по договор, очевидно показват, че се касае за услуги за СМР. Същите са за обект, който е възложен на жалбоподателя чрез процедура за обществена поръчка, за която ответникът представя доказателства в съдебното производство по указание на съда – публично достъпна официална информация за това, че Г.-И. СТРОИТЕЛСТВО“ АД е бил избран за изпълнител на обществена поръчка с предмет „Изготвяне на технически проект и строителство на обект: Модернизация на път I-8 „К.-п.в. Х. от км 15+500 до км 32+447.20 и етапни връзки. Съгласно подадената от дружеството оферта в процедурата по обществена поръчка, дружеството е посочило, че именно то ще изпълни предмета на поръчката и съгласно публичната информация не е посочил използване на подизпълнители и наета техника от трети лица. Именно защото жалбоподателят като участник в обществената поръчка разполага с персонал и техника, комисията е приела, че е покрил изискванията да изпълни поръчката със

собствения персонал и техника. А съгласно сключеното между А. като възложител и жалбоподателя като изпълнител на поръчката договорно споразумение от 21.12.2018г. е заложено изпълнителят е длъжен да разполага с екипа от ръководни служители и работници в съответствие с офертата му. Предвид това възниква съмнение при преценката на достоверността на сключените по късно договори за изпълнение на този предмет с чужд персонал и техника и влиза в противоречие с поетите ангажименти от жалбоподателя като изпълнител на обществената поръчка. Да, действителността на тези договорки с трети лица, каквито са процесните, не би могла да се изключи само защото противоречат на договора за обществена поръчка, но поставят под съмнение необходимостта жалбоподателят да наема техника и персонал, предвид констатациите в официалните документи от процедурата по ЗОП, че има достатъчно такива свои, за да изпълни поръчката. Прави впечатление и че, жалбоподателят като изпълнител по обществена поръчка, по която не е заявил подизпълнители, наема техника и персонал, от доставчик, който не разполага с такива за част от периодите, а тогава когато има деклариран трудови договори работниците му обслужват едновременно и други обекти.

Тук следва да се отбележи и посоченото от ответника, че съгласно условията на обществената поръчка, на обекта не би следвало да се приема техника и работници, които не са заявени пред А. да изпълнява СМР предмет на обществената поръчка. Същото се отнася и за регулацията на здравословни и безопасни условия на труд на обект, които вече са договорени в споразумението с А. и сега с доставчика и допълнителното споразумение с този доставчик, подписано към договора от 22.01.2020г., отново се регулира.

1.4. Освен това предвид ненамирането на адрес на доставчика „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД и непредставянето на доказателства в хода на административното и съдебното производство относно притежавани от него обекти, материална, кадрова и техническа обезпеченост остава недоказано как е могъл да отдаде персонала и машините си на жалбоподателя, за да изпълни процесните СМР, без да притежава съответните ресурси.

По отношение на кадровата и техническа обезпеченост е известно на съда, че в съдебната практика има разделение дали липсата на обезпеченост у доставчика е достатъчно основание да се приеме, че доставката не е осъществена или напротив, че съгласно решение на СЕС по дело С-18/13 не се допуска извършване на приспадане на ДДС, когато няма данни доставчиците да разполагат с материална, техническа и кадрова обезпеченост или има нередовна счетоводна отчетност при тях, но само при наличие на две кумулативни условия – тези обстоятелства да сочат за наличие на измама и въз основа на обективни данни, представени от органите по приходите, да се установява, че данъчно задълженото лице е знаело за нея.

Липсата на кадрова и техническа обезпеченост в случая не е единственото, което е мотивирало ответника в изводите му. В случая отказът е мотивиран с множество факти и обстоятелства, които разколебават доказването на реална доставка по фактурите. Но пък установената от ревизията липса/недостатъчност на кадрова и техническа обезпеченост е важно обстоятелство, предвид, че предметът на договорите е отдаването под наем тъкмо на тази кадрова и техническа обезпеченост, така че доказването ѝ е от значение доказване изпълнението на договора.

Следва да се има предвид, че данъчният кредит е отказан и не само, защото доставчикът не е намерен на адреса, а това, че не представя доказателства и не може да се извърши проверка на счетоводството му осуетява доказването на факти и обстоятелства от значение за реалността на доставката, които бяха посочени по горе.

1.5. На следващо място в анализа идва установеното от ревизията, че договорите и актовете са подписани от лице, за което няма данни относно упълномощаването му за представител на дружеството от законния представител на доставчика „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД и което е

упълномощено от лице, което не е управител на дружеството. При положение, че доставчикът не предоставя информация, това поставя съмнение, доколко е действителен изпълнител по такава доставка и доколко се е обвързал действително с нея.

От горното се извежда, че представените договори, фактури и платежни нареждания по принцип навеждат на формално извършени доставки. В същото време, анализът на всички доказателства показва значителни несъответствия и липси – липса на доказателства за реално постъпили авансови плащания, противоречие между договорения предмет и фактурираните СМР, несъответствие с поетите от жалбоподателя задължения по договора за обществена поръчка, липса/недостатъчност на материална и кадрова обезпеченост у доставчика, както и съмнителна представителна власт при подписване на част от документите. Тази съвкупност от обективни индикации разколебава доказателствената сила на формалните документи и не позволява да се приеме за установена реалността на процесните доставки. Следователно жалбоподателят не е доказал правото си на приспадане на данъчен кредит по тях. Затова и с РА законосъобразно е отказано право на приспадане на данъчен кредит през данъчни периоди м. 02.2020 г., м. 03.2020 г., м. 04.2020 г., м. 05.2020 г., м. 06.2020 г., м. 07.2020 г., м. 08.2020 г., м. 09.2020 г., м. 10.2020 г., м. 11.2020 г., м. 12.2020 г., м. 03.2021 г. и м. 07.2021 г. общо в размер на 82 526,74 лв. по 62 фактури и едно дебитно известие, издадени от „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД.

2. През данъчни периоди м. 09.2020 г., м. 10.2020 г., м. 01.2021 г. и м. 05.2021 г. е *отказан данъчен кредит общо в размер на 223 478 лв. по фактури, издадени от „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД*. Този доставчик е издал на жалбоподателя 9 фактури с предмет авансово плащане по договор, протокол по договор или приспадане на авансово плащане по договор.

При насрещната проверка на „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД е установено, че не се намира и не може да бъде открито на адреса си за кореспонденция. По реда на чл. 32 от ДОПК е връчено искане за представяне на документи. Проверяваното лице не е представило документи и писмени обяснения.

Ревизираното лице е представило хронология на см. 401 - „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД, договор за наем на техника от 15.09.2020 г., заедно с 3 анекса; приемо-предавателни протоколи; копия на фактури с приложени към тях протоколи за дължим наем на строителна техника; платежни нареждания.

Между „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД /наемодател/ и „ГБС - ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО" АД /наемател/ е подписан договор от 15.09.2020 г. за наем на строителна техника (л.183 и сл. от приложение №1). Предмет на договора за наем е строителна техника, описана в Приложение 1, както следва: багер верижен 35 тона CATERPILLAR 330BL, багер верижен 30 тона CATERPILLAR 325D, багер верижен 30 тона CATERPILLAR 325 BLN, багер верижен 34 тона KOMATSU PC340, багер колесен 18 тона, челен товарач, трактор LAMBORGHINI 874/90 LIEBHERR L541, валяк двубандажен за асфалт 10 т., BOMAG W164AD, валяк двубандажен за асфалт 10 т BOMAG W164AD, валяк двубандажен за асфалт 10 т. ABG 134, валяк двубандажен за асфалт НАММ, валяк за земни работи 13 тона DINAPAC CA301D, Грейдер „Q&K G 12 и фреза за асфалт. Според чл.2, ал.2 от договора, разходите за гориво и заплата на оператор са за сметка на наемателя. Съгласно чл. 4, ал. 1 наемодателят предоставя строителната техника на наемателя срещу наемна цена, описана в Приложение №1, неразделна част от договора, а според ал. 2 наемателят заплаща наемната цена на месечна база, след подписване на двустранен протокол и представяне на данъчна фактура от страна на наемодателя. На основание чл. 4, ал. 4 наемателят дължи на наемодателя аванс в размер на 300 000 лева без ДДС, като преведеният аванс се удържа от последващите плащания на наемателя към наемодателя. Съгласно чл. 9 договорът влиза в сила от датата на подписването му и се сключва за

срок от една година.

Съгласно приемо-предавателен протокол от 15.09.2020 г., в ПТБ „К.“ на „ГБС ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД, на основание чл. 3, ал. 4 от договор за наем, Г. П. Г. предава на инж. И. Х. Г., представител на последното, строителни машини, описани в Приложение №1 на договора. Според приемо-предавателен протокол от 06.04.2021 г., извършено е връщане на машините на същото място, от същите лица.

Към договора от 15.09.2020 г. са подписани три анекса - с дати 14.10.2020 г., 20.10.2020 г. и 25.01.2021 г., за дължими аванси от по 300 000 лв. за всеки анекс. Съгласно ал. 2 от всеки анекс, преведеният аванс се удържа от последващите плащания, извършвани от наемателя към наемодателя.

На 05.04.2021 г. между „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД /наемодател/ и „ГБС - ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД /наемател/ е сключено споразумение за прекратяване на договор за наем от 15.09.2020 г., като съгласно чл. 1, датата на споразумението е дата на прекратяване на горецитирания договор. Съгласно чл.3 страните декларират, че нямат финансови и/или други претенции една към друга по повод изпълнението на договора и неговото прекратяване.

Ревизираното лице е представило платежни нареждания, както следва: 360 000,00 лв. на 24.09.2020 г., 300 000,00 лв. на 16.10.2020 г., 300 000,00 лв. на 22.10.2020 г., 79 362,00 лв. на 29.01.2021 г. и 300 000,00 лв. на 27.01.2021 г. За плащане по фактура №[ЕГН]/03.05.2021 г. не е представен документ.

Според представените от ревизираното лице счетоводни записвания, данъчната основа на доставките от „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД е в общ размер на 1 117 390,00 лв. и е осчетоводена на разход по сметка „602-3 - Доставчици механизация“, в т.ч. - за 2020 г. 866 135,00 лв. и за 2021 г. – 251 255,00 лв.

При служебна справка е установено, че фактурите са декларирани в дневниците за продажби на доставчика.

На спорния доставчик „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС за периодите от 31.03.2020 г. до 30.11.2020 г., приключила с РА №Р-22221021000704-091-001 от 30.05.2022 г. Не са представени доказателства за осъществявана реална дейност. Дружеството не притежава обекти. Управителят И. Г. Т. фигурира като управител на 49 дружества, описани в РД. Това обстоятелство е установено от вписванията в Търговския регистър. При ревизията е разгледана реалността на доставките по фактурите за наем на техника, издадени от „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД на „ГБС - ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД.

„НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД не е собственик строителната техника. При ревизията на това дружество е представен договор за наем на строителна техника и съоръжения от 14.09.2020 г., сключен с „ФРИ УЕЙ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Съдът е изискал този Договор за наем на строителна техника и съоръжения от 14.09.2020 г. между „ФРИ УЕЙ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД и „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД, който жалбоподателят твърди, че е с нотариална заверка на подписите на двете страни и който твърди, че е представил при проверка от органите по приходите по покана по чл.103 по повод покана № П-29002922163 817-177-001 / 02.11.2022 г. по чл. 103, ал. 1 от ДОПК-л.388-л.389 по делото. Съгласно този договор „ФРИ УЕЙ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД като наемодател отдава под наем на наемателя „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД строителна техника и съоръжения, наричани обекти, за временно ползване срок от 1 година срещу месечен наем от 5000 лв., платими по банков път. Обектите се предоставят в конфигурация и брой съгласно Приложение № 1, което не се открива, в изпратеното от ответника. Договорът с приложение № 1 се открива писмото, изпратено от жалбоподателя по делото – л.219. Съгласно Приложение № 1 и чл.3, ал.2 от договора, наемодателят предава

обектите в деня на подписване на договора. Прави впечатление, че в приложението няма дата, място и подписи на страните, самото приложение не е с нотариално заверен подпис. Приложени са и свидетелства за регистрация на земеделска и горска техника на Ф. У. К.“ ЕООД – валяци, грейдер, фреза за асфалт, багери верижни, челен товарач. Същите са приложени към Покана № П-29002922163 817-177-001 / 02.11.2022 г. по чл. 103, ал. 1 от ДОПК, представените по нея доказателства от жалбоподателя и протокол от проверката по поканата – л.304-л.417.

Съгласно обяснения, дадени при насрещна проверка от „ФРИ УЕЙ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, при ревизията на "НИКОЛ 99 А И Б" ЕООД (за период от управителя на последното дружество - Д. И. И. са представени писмени обяснения със следното съдържание (л.380 по делото): „през проверявания период Дружеството е било собственик на пътно-строителни машини. През периода 01.03.2020 – 30.11.2020 г. фирмата не е извършвала дейност, освен продажбата на лек автомобил през м.май 2020г., и не са издавани фактури за наем на пътно-строителните машини. Следователно няма плащане – в брой или по банка.“ Писмените обяснения са в отговор на ИПДПОЗЛ № П-0400062195161-040-001/01.06.2021г. (л.417 по делото), в което са изискани документи относно притежавани транспортни средства, пътно-строителни машини и др. и е изискано обяснение дали са издавани фактури за наем на машини на „Никол 99 А и Б“ ЕООД за периода 01.03.2020г.-30.11.202г. и да представи заверени копия на издадените фактури и доказателства за извършено плащане.

Не са представени доказателства за собствеността на пътно-строителна техника, договори за наем на такава или други писмени доказателства, от които може да се направи обоснован извод, че „ФРИ УЕЙ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД може да отдава под наем П..

Ревизията е изисквала информация от Главна дирекция Земеделие и регионална политика към Министерство на земеделието за информация на името на кое дружество и чия собственост е регистрирана техниката, предмет на договора, като отговорът е, че е регистрирана на „ЛУКСОРИ КАРС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ПИП КОНСУЛТИНГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. От тези лица са поискани документи, като „ПИП КОНСУЛТИНГ“ ЕООД дава обяснение, че строителната техника, упомената в искането, а именно: грейдер O&K F156A, челен товарач VOLVO L180C и колесен багер F. W735LS е предоставена на „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД за временно безвъзмездно ползване, като не разполагат с документи. Били собственост на „ПИП КОНСУЛТИНГ“ ЕООД и продадени през 2021 г. „ЛУКСОРИ КАРС“ ЕООД не предоставя отговор.

Заклучението на ревизията е, че не се доказва реалността на предоставяне на техника на „НИКОЛ 99 А и Б“ ЕООД от тези дружества.

Решаващият орган, за да потвърди РА в тази част, се позовава на това, че “НИКОЛ 99 А и Б“ ЕООД не е собственик на техниката и липсват каквито и да е данни и доказателства, от които да докаже възможност да се разпорежда с нея. Предвид информацията от Министерството и обясненията на „ФРИ УЕЙ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, в които се отричат възмездни доставки на техниката към наемодателя на жалбоподателя, не било доказано наемането на техниката по фактурирания начин. И тук се позовава на това, че жалбоподателят е изпълнител на обществена поръчка, която е обезпечил с предварително посочване на техниката и основанийето за ползването ѝ и такава техника е описана в документацията за участие (позовава се на информация в интернет за процедура, открита с Решение №96/07.09.2017 г.) и след като при участието си в поръчката не е заявил при подаване на офертата, че ползва заявените от него машини като капацитет на трето лице /под наем, и др./, то не следва да се приеме, че техника от „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД е ползвана от жалбоподателя в независимата му икономическа дейност.

Жалбоподателят конкретно за този доставчик се позовава на това, че по повод покана № П-29002922163 817-177-001 / 02.11.2022 г. по чл. 103, ал. 1 от ДОПК да коригира упражненото

право на данъчен кредит по 6 фактури, издадени от „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД в общ размер 223 478.00 лв., съответно да коригира счетоводният си финансов резултат в посока увеличение за 2020 г. със сума в размер на 800 000.00 лв. и за 2021 г. - със сума в размер на 317 000.00 лв., отказва такава корекция и това дало повод за извършване на процесната ревизия. Отбелязва, че на проверяващите е представен сключеният на 14.09.2020 г. между „ФРИ УЕЙ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД и „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД договор за наем на строителна техника и съоръжения, който е с нотариална заверка на подписите на двете страни, т.е. удостоверено е, че именно посочените в него лица са го подписали (л.388-389 по делото) и има Приложение № 1 към него, в което е описана предадената от „ФРИ УЕЙ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД на „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД строителна техника и съоръжения. Жалбоподателят посочва, че на проверяващите са представени и регистрационни талони на наетата строителна техника, издадени на името на „ФРИ УЕЙ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, което е доказателство, че въпросните наети от жалбоподателя машини са собственост именно на това лице /същите представяме отново и с тази жалба/. Отношенията между „ФРИ УЕЙ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД и „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД, включително и неиздаването на фактури според жалбоподателя е на плоскостта на взаимоотношенията между двете дружества, но няма отношение към процесните доставки, като жалбоподателят не може да контролира нито прекия си доставчик, нито неговия предходен. От значение, е че предходният доставчик „ФРИ УЕЙ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД е собственик на въпросната строителна техника и съответно е налице възможност реално да я предаде на доставчика на жалбоподателя „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД. Също така жалбоподателят отбелязва, че органите по приходите не са коментирали дадените от управителя на „ПИП КОНСУЛТИНГ“ ЕООД обяснения /стр. 22 от РД/, че е предоставил грейдър, челен товарач и колесен багер на „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД. Позовава се на това, че са представени безспорни доказателства, съгласно които се установява предаването на строителната техника от „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД. Същата реално съществува (съгласно регистрационните талони). Няма фактическа пречка тя реално да е предадена, съгласно представените други писмени доказателства. Доводът на жалбоподателя, е че отказът да се признае на ревизираното право да приспадне данъчен кредит, поради това, че издателят на фактурата или някой от неговите доставчици са извършили нарушение, противоречи на правото на ЕС и практиката на СЕС по цитирани дела и че такъв отказ може да се направи, само ако въз основа на обективни данни се установи, че това право е упражнено с измамна цел или с цел злоупотреба, каквито констатации в РД/РА няма. Счита, че направеният такъв извод относно „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД е направен в друго ревизионно производство и не бил подкрепен с обективни данни. Отрича извода на ревизията, че „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД не е разполагало с процесната техника, за да я предаде, тъй като са напълно игнорирани се явяват представените свидетелства за регистрация на предоставената под наем строителна техника, собственост на „ФРИ УЕЙ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД и „ПИП КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, като за последното дружество предаването на техниката е потвърдено от управителя на „ПИП КОНСУЛТИНГ“ ЕООД на „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД е потвърдена от самия управител, като намира, че е без значение за пряката доставка условията на това предаване и отношенията по предходната доставка. Счита за грешка от решаващия орган посочването на „ЛУКСОРИ КАРС“ ЕООД, който е собственик на техниката от един по-късен момент и в потвърждение жалбоподателят прекратява договора за наем на техника в средата на 2021 г. с „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД. Намира, че неправилно се кредитират обяснения на управителя на „ФРИ УЕЙ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД Д. И., че дружеството не е извършвало дейност при положения, че нейното име и подпис стои под договор за наем на строителна техника, който е с нотариална заверка на подписите и достоверна дата. Към момента дружеството е заличено от

търговския регистър, което води до обоснован извод, че едноличния собственик и управител няма интерес да признава за недокументирани сделки на дружеството, които могат да доведат до ангажиране на отговорността му по чл.19 от ДОПК. По отношение на аргумента на решаващия орган, че няма доказателства за плащане по процесните фактури, посочва, че още в хода на ревизионното производство представя платежни нареждания с печат и подпис на банката на жалбоподателя и счита, че са достатъчно доказателство за нареденото плащане и е недопустимо да му се вменява в задължения да търси и да представя документи, с каквито не разполага - заверени банкови извлечения от сметката на контрагента му.

В хода на съдебното производство са представени доказателства за регистрирана пътна и превозна техника за периода от 15.09.2020г. до 05.04.2021г. като съгласно получен отговор от Министерство на земеделието и храните към Главна дирекция „Земеделие и регионална политика“ от 30.08.2024г., изпратен до съда по делото, се установява, че 15 броя конкретно описани като рама, марка, модел, вид дата на регистрация от/до валяци, багери, трактори, грейдер, челен товарач и фреза, са били собственост на „ФРИ УЕЙ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, а общо 3 броя грейдер, челен товарач и колесен багер на „ПИП КОНСУЛТИНГ“ ЕООД видно от таблица на л.212 по делото.

Съдът намира следното:

Правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите от доставчика „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД е отказано законосъобразно.

Преценени в тяхната съвкупност, фактите и обстоятелствата, установени при ревизията и при липса на опровергаването им в хода на съдебното производство с доказване от страна на жалбоподателя на реално осъществени доставки, мотивират съда да сподели изводите на ревизията и решаващия орган. Съдът намира, че представените от жалбоподателя фактури, договори за наем и анекси, приемо-предавателни протоколи към тях и вносни бележки/платежни нареждания формално навеждат на документиране на плащане на аванси и извършване на услуги по наемане на техника от „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД. В същото време обаче по делото се установяват множество обстоятелства, които разгледани в съвкупност поставят под съмнение реалното наемане от жалбоподателя на тази техника. Наемодателят „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД не притежава собствена техника, която да отдаде, такава е формално наета от него от друго дружество непосредствено преди сключването на договора, като управителят на последното е отрекъл да е извършвал подобна дейност при направената му насрещна проверка. Освен това дружеството–наемодател не е открито на адреса си, не е доказано фактическо предаване на техниката към прекия доставчик, както и не е установено постъпване на преведените суми по банковата му сметка. Вносните бележки сами по себе си не доказват реалност на плащането, нито осъществяването на стопанската операция. За три от машините е събрано сведение от ревизията, че са били предоставени за временно безвъзмездно ползване на прекия доставчик от друг предходен доставчик „ПИП КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, който е потвърдил това обстоятелство, но не разполага с документи, които да приложи, поради което не може да се установи предаването кога и къде, което впоследствие е фактурирано като възмездно към жалбоподателя.

Относно договора за наем, представен от предходния доставчик „ФРИ УЕЙ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД на прекия „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД, съдът отбелязва, че нотариалната заверка се отнася единствено до подписите на управителите върху основния текст на договора (л.217-218 по делото). В този текст липсва конкретизация на предмета – строителната техника и съоръженията. Описанието на строителната техника и съоръженията се съдържа единствено в Приложение №1 към договора, което не носи подписи на страните и не съдържа място или дата на фактическо предаване. Същото се представя в цялост с договора едва в хода на съдебното производство

(л.219 по делото), в преписката от ревизията не е представено, поне не се открива в приложенията (л.497 от приложение №2) . При това положение заверката на подписа не удостоверява реалността на предаването на конкретна техника, а само формалното съществуване на договореност. Следователно този договор не може да се приеме като убедително доказателство за реално предоставяне на строителна техника и съоръжения от „ФРИ УЕЙ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД на прекия „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД. И след като прекият доставчик не разполага с доказана собствена или наета техника, то договорката с него е безпредметна като изпълнение към жалбоподателя.

За банковите плащания следва да се има предвид казаното за доставките от „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД.

По отношение на позоваването от жалбоподателя на практиката на Съда на ЕС (т. 39 от решение по дело С-324/11 и т. 50 от решение от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11), според която органът по приходите не може да отказва данъчен кредит единствено поради липса на материална и техническа обезпеченост у доставчика, както и че получателят не е длъжен да следи за изпълнението на данъчните задължения на своя контрагент, съдът съобразява тези принципи, но намира, че в конкретния случай отказът на данъчен кредит не е основан единствено на липса на ресурси или неизправност на контрагента, а на съвкупност от обстоятелства, които изключват реалността на самата доставка: липса на доказано фактическо предаване на техниката, противоречиви сведения от управителя на предходния наемодател, отсъствие на доказано постъпване на преведените суми по банковата сметка на доставчика, както и невъзможност дружеството да бъде открито на обявения адрес. Следователно, за разлика от хипотезите разглеждани от СЕС, в случая жалбоподателят не е установил самото осъществяване на услугата (свързано е с техническа обезпеченост на доставчика, самото ѝ предоставяне е договорено), поради което доказателствената тежест за него не е изпълнена и правилно органът по приходите е отказал признаването на данъчен кредит.

3. За м. 08.2020 г. е отказан *данъчен кредит в размер на 899,06 лв. по 3 фактури, издадени от „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД за СМР.*

По реда на чл. 32 от ДОПК е върчено искане за представяне на документи и писмени обяснения, адресирано до „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД. Не са представени документи и/или писмени обяснения по искането.

Жалбоподателят при ревизията е представил документи: хронология на с-ка 401 „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД, копия от трите фактури, придружени с фискални бонове; протоколи №1/07.08.2020 г., № 2/13.08.2020 г. и №3/13.08.2020 г., изготвени от „Х.“ и подписани от „ГБС - ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД; РКО №446/07.08.2020 г. за сумата от 3 152,76 лв. и №479/13.08.2020 г. - за 2 241,60 лв., за извършено плащане по фактурите.

Според приложените протоколи №1, №2 и №3, предметът на доставките е „Полагане и поправка на бордюри, къртене на бетон“. В „Забележка“ към протоколите е записано „Всички цени са за монтаж“.

Ревизиращите органи са констатирали, че физическото лице А. Х., на датите на издаване на процесните протоколи е подписвал и други протоколи за приемане на СМР, но за „ГБС - ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД /записано като „ГБС – ИС“ АД/, както следва: Протокол от 07.08.2020 г. за обект АМ Европа; Протокол от 12.08.2020 г., за обект АМ Европа, като тези протоколи, съставени от „ГБС – ИС“ АД за установен линеен метраж наредени бордюри след направен геодезически замер. В протоколите са записани и участъците, в които е направен замерът.

„СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД не е имало назначени лица, които да извършат доставките по

спорните фактури. Не са представени никакви търговски, счетоводни и други документи и обяснения. Не са налице доказателства за обезпеченост на този доставчик да извършва доставки, както и доказателства за извършването им от предходни доставчици, не може да се установи по безспорен начин отразяването на приходите в счетоводството на документите, както и направените разходи за доставка. За „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД е установено, че не е декларирано назначени на трудови договори лица, а за основна част от назначения на трудов договор персонал

Решаващият орган възприема констатациите на ревизиращите органи, като излага доводи съвместно с тези за доставчика „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД.

Жалбоподателят се позовава на хронология на сметката 401 при доставчика на фактурите, с регистрирани фискални бонове, доказателствата за плащане и протоколите за установен линеен метраж наредени бордюри след направен геодезически замер, със записани и участъците, в които е той е направен. Счита, че на практика липсват каквито и да е доказателства за неизвършване на доставката. Напротив, има достатъчно такива, които да водят до обоснован извод за изпълнението ѝ. Излага контрааргумента си за подизпълнителите и процесните договори в контекста на ЗОП, които са изложени за доставчика „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД.

След преценка на доказателствата съдът приема, че жалбата е неоснователна по аргументи, аналогични на изложените за доставчика „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД.

От събраните доказателства се установява, че и този доставчик не е бил открит на декларирания адрес, не е разполагал с персонал за периода на доставката, материална база или техника и не е представил счетоводни документи. При тези обстоятелства съдът приема, че не е безспорно доказано изпълнение на фактурираните услуги от този доставчик. Жалбоподателят, макар да твърди за извършени услуги и формално да ги е документирал, не ангажира достатъчно доказателства за реалност на доставката зад това документиране – липсват договор, документи за вложени материали, за персонал или доказателства за използвани подизпълнители, още повече, че в случая самият жалбоподател е бил изпълнител на обекти по обществени поръчка и е следвало да разполага със собствен ресурс за извършването му, а вместо това наема подизпълнители без ресурсна обезпеченост. Същевременно от същите дати са съставени протоколи от "ГБС- ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО" АД за обект АМ Европа, за бордюри.

В обобщение и за трите доставчика и задълженията по ЗДДС, следва да се посочи и още нещо: По повод позоваването от жалбоподателя на практика на СЕС и на ВАС на РБ, че ако са изпълнени материалноправните условия за правото на приспадане на данъчнозадълженото лице може да се откаже това право само при условие че въз основа на обективни данни се установи, че то е знаело или е трябвало да знае, че с придобиването на стоките или услугите, основание за правото на приспадане, е участвало в сделка, която е част от измама с ДДС, извършена от доставчика или друг стопански субект, действащ нагоре или надолу по веригата от тези доставки на стоки или услуги. Съдът намира, че в случая както в ревизионния акт, така и в потвърждаващото го решение, органите по приходите са установили и са се позовали на обективните данни, въз основа на които, могат да заключат, че данъчнозадълженото лице е извършило измама или знаело, или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама. Обективните данни са изложените в акта и решението констатации, че посочените доставчици са субекти, които не осъществяват независима икономическа дейност, че същите изпълват дефиницията за "липсващ търговец" по смисъла на Регламент /ЕО/ 1925/2004, че предметът на фактурираните доставки са привидни сделки, с които се цели да се оправдае наличността на съответните услуги и материали, които се използват в

дейността на ревизираното дружество, като по този начин се укрива дължим данък от лицето, а последицата от механизма на тази злоупотреба с ДДС /данъчна измама е невнасяне на ДДС от страна на ревизираното лице, което ощетява бюджета. По отношение на знанието, ответникът се позовава на това, че жалбоподателят претендира право на данъчен кредит, по фактури, издадени от дружества, които не ангажират доказателства за спорните доставки и не притежават необходимия кадрови и технически ресурс за осъществяването им, като определя това като злоупотреба с право, целяща неправомерно ползване на данъчен кредит от ревизираното лице, което като получател по спорните фактури, не е възможно да не знае, че те не документират реални доставки. В този смисъл съдът намира, че данъчните органи са се справили с доказателствената тежест относно тези обективни данни.

Предвид определения дължим ДДС за внасяне, при законосъобразно отказания данъчен кредит, законосъобразно е начислена и лихва за забава на внасянето му като резултат за посочените данъчни периоди.

II. Относно установеното по ЗКПО:

С обжалвания РА са установени допълнителни задължения за корпоративен данък за 2020 г. и 2021 г., общо в размер на 150 451,58 лв., ведно с лихви в размер на 28 459,43 лв.

Допълнително установените задължения са резултат от увеличение на счетоводния резултат на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, с осчетоводените разходи по фактурите от „ХРИСТОВА БИЛД 81“ ЕООД, „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД и „НИКОЛ 99 А И Б“ ЕООД, които не са признати а данъчни цели, с аргумент за невярно отразяване на счетоводните операции и липса на документална обосновааност. *Органите по приходи* са се позовали на констатациите от процесния РА в частта по ЗДДС и са обосновали, че фактурите от горните дружества не документират реално извършени стопански операции. Обоснованата липса на доставки за целите на ЗДДС рефлектира пряко и на отчетените разходи за тези доставки по ЗКПО от страна на получателя, като разходите са документирани с фактури, без да са налице действително осъществени доставки и без да има вярно отразяване на стопанските операции, т.е. не е изпълнено едно от двете изискуеми условия по смисъла на чл.10, ал.1 от ЗКПО. С непризнатите за данъчни цели разход е увеличен финансовия резултат за 2020г. и 2021г. и е определен корпоративен данък за довносяне.

Решаващият орган потвърждава констатациите на ревизията.

Жалбоподателят оспорва увеличението с аргументите за доказана реалност на доставките, изложени в частта по ЗДДС.

Съдът намери жалбата в тази част за неоснователна.

Предвид, че за фактурираните доставки, по които е отказан данъчен кредит е установено обосновааното от ревизията, че не са реално осъществени, а само формално документирани, то това се отразява на определяне на задълженията за корпоративен данък. Доколкото е установено, че процесните фактури не отразяват действително осъществена стопанска операция от посочените във фактурите техни издатели, то е доказано наличието на хипотезата на чл.26, т.2 от ЗКПО във връзка с чл.10, ал.1 от ЗКПО и обосновааното в РА е прието, че финансовите резултати за двете проверявани години следва да бъдат коригирани в посока увеличение със стойността на отчетените разходи по фактурите. Законосъобразно е доначислен корпоративен данък и лихви предвид забавата.

Разноски: С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, във връзка с чл.8, ал.2 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 6 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, съдът намери, че следва да присъди на ответника юрисконсултско възнаграждение, каквото претендира, без да посочва размер, но и като съобрази решението на Съда на ЕС по дело

С-438/22, според което не е обвързан да присъжда непременно възнаграждение в този минимален размер, тъй като задължителното прилагане на минимални тарифи представлява ограничение на конкуренцията по чл. 101 ДФЕС. Поради това, отчитайки, че по делото са проведени само две открити съдебни заседания, липсват особени процесуални усложнения и не е проведено събиране на различни и значителни по обем доказателства, а се анализират основно тези от ревизията, намира за справедливо да редуцира възнаграждението и да присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 10 000 лв.

По изложените съображения, и на основание чл. 160, ал.1, чл.161, ал.1 от ДОПК Административен съд София-град, Първо отделение, 6 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата „ГБС-ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД, с ЕИК[ЕИК] срещу РА № Р-29002923000187-091-001/19.06.2023г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ - С., потвърден с Решение № 1278/12.06.2023г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С..

ОСЪЖДА „ГБС-ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД, с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП сумата от 10 000 (десет хиляди лева) юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: